

+28/09/09

Bellegem, 09/09/09

Jeugdrechtbank Kortrijk
Burgemeester Nolfstraat 10a

8500 KORTRIJK

tel. 056/26.94.48

fax 056/26.94.49

Geachte Jeugdrechter,

***** Gewijzigd 28 september 2009 voor Stientje!!!! *****

Mijn zoon Floris VAN BELLE ging naar justitiehuis i.v.m. de uit de hand lopende problematiek waarbij nu ook het Parket de situatie met politie begint moe te raken, en adviseerde hem en zijn aanwezige zusje een verzoekschrift in te dienen bij u tot wijziging van primo zijn domicilie en secundo zich uit te spreken over de eenzijdige schoolwijzigingen door eerst de moeder (4 X al gebeurd) en de vader (1 X). Bijgevoegd vindt u ook de richtlijnen van het ministerie van onderwijs die op dit moment van toepassing zijn hierover.

Concreet wordt u gevraagd in onderstaande volgorde:

- Hoofddorde: Bestendinging domicilie Floris Van Belle (°03/10/1991)
- **Hoofddorde ipv bij-orde in vorige vraag: Uitspraak over schoolkeuze Stientje Van Belle rechtmatig ingeschreven in Groenheuvel basisschool, na gewelddadige poging tot ontvoering op 16/08/09, na meenemen onder dwang door gerechtsdeurwaarder op 04/09/2009 en vooral na ontvankelijkheid deurwaardersklacht met uitspraak door rechter E. Vervaeke in bijlage dat *dit absoluut niet mocht*, en tertio, nadat Stientje vernam dat in een ander kortgeding van 24/09/09 de moeder nu zonder haar medeweten loog tegen haar en i.p.v. bilocatieregeling nu ook vraagt dat ze maar af en toe een zaterdag nog van 9 h tot 19 h naar de vader zou mogen, wenst ze **TOTAAL NIET MEER** naar de moeder terug te keren. Ze kwam hiervoor in contact met erkend psycholoog Luc Callens uit Tielt, een onderwijsinspecteur en dezen gaven haar de reden om zelf als minderjarige contact op te nemen met de kinderrechten dienst van het ministerie, wat ze nu ook doet.**
- Bijkomende orde: Domilie van Marieke Van Belle bij de moeder met 100% hoederecht en ouderlijk gezag voor de moeder Veerle Langedock te C. Gezellestraat 42, 8560 Moorseele en dat van Stientje Van Belle bij haar broer te Straatje 21, 8510 Bellegem met 100% hoederecht en ouderlijk gezag bij de vader na verhoor van beide dochters door u in kwestie.

De bijlagen zaten al bij de vorige bundels, hier vindt u zoals gevraagd de zeer persoonlijk opnieuw ondertekende documenten door beide kinderen

Supplementaire Bijlage 0: Verzoekschrift Stientje VAN BELLE + uitspraak 28/08/2009 ivm tussenkomst deurwaarder bij vaststelling dat jongste bij vader blijft en niet meer terug wil, grotendeels in reactie op de andere dochter die vanaf mei achtergehouden werd door de moeder en de keuze van de oudste broer die ook niet meer terug wil naar de moeder en een uitermate goede band heeft met het jongste + nieuwe besluiten van moeder + advocaat om zoon en dochter van vader te willen afnemen, wat hen in woede en haat liet ontbranden (nee, de vader stookt ze niet op, dit is pure fictie van een vrouw die denkt dat ze beter is dan de man i.p.v. gelijkwaardig, en de vader ziet nog steeds vooral het mooie van de moeder in zijn kinderen).

Bijlage 1: Verzoekschrift Floris VAN BELLE

Bijlage 2: alle nodige attesten

Bijlage 3: Verklaringen via PV's door Floris Van Belle om u een idee te geven van de ernst van de situatie. De zoon eiste op art. 931 gehoord te worden bij de correctionele zaak hierom, maar werd dit geweigerd, wat een overtreding EVRM is, en waarvoor hij zich ook wenst te richten nu tot Straatsburg en zoekt hoe dit praktisch moet gebeuren. Hij is straks 17 jaar en werd geweigerd te getuigen in de originele kortgedingzitting, zijn verklaring twee weken later ging lijnrecht tegen de kortgedingbeschikking in, en sindsdien probeert de moeder niets anders dan de kinderen te manipuleren om toch maar tegen hun vader partij te kiezen terwijl de agressie wel degelijk aan de andere zijde ligt (zij heeft zelfs op 15/08/2009 in het politiekantoor te Kortrijk in de gang alles op de grond gesmeten nadat ze geen toestemming kreeg om het PV van haar zoon in te kijken waarvoor een bijkomende vaststelling werd gemaakt). Het jongste van 8 jaar beschikt eigenlijk ook over het nodige onderscheidingsvermogen en dat van 14 volgens mij ook. Aan u om dit zelf na te zien. Let op: attesten ondertekend door Stientje zelf.

Bijlage 3': Verklaringen geuur, klant, vriend over hun contacten met de moeder.

Bijlage 3'': Verklaring van de schooldirectrice van Stientje bij het misbruik van de term 'domicilie' door de gerechtsdeurwaarder en de moeder als dat dit de schoolbeslissing uitmaakt (het is de term 'gezamenlijke ouderlijk gezag' die telt uit het KG-besluit).

Bijlage 4: Kortgedingbesluit

Bijlage 5: Tussenvonnissen ten gronde: schuld onvoldoende bewezen.

Bijlage 6: Originele dagvaarding: puntje 8 met bekentenis echtgenote dat het helemaal niet gaat om art. 229 en 231 maar eigenlijk 230 B.W. betrof werd weggelaten in tussenvonnissen (vandaar ook beroep).

Bijlage 7: telefoongesprekbewijs 28 juli 2009 waarbij ik Stientje op haar verjaardag naar haar zus en moeder liet bellen. Mobistarfactuur. + bijkomende PV's vroegere schoolveranderingen + opdrachtbrief mei 09 'te stelen gdn'

Situatieschets ter info + kalenderverloop

Sinds mei 2009 dat de vader de twee dochters de dag voor moederkensdag op hun verzoek bracht naar de moeder op haar werk (en dat veiligheidshalve bij PV liet vaststellen), zag de vader de dochter Marieke tot op vandaag **geen enkele maal meer terug**. Na talloze PV's per hoederovertreding en op 30 juni 2009 maakte de moeder dan plots een enorme scene toen ze daarop gewezen werd in bijzijn van de geuur Johny Devriendt (zie verklaring annex), die de kinderen zeer diep greep omdat de moeder publiek stelde dat ze hun vader in de bak zou laten stoppen en dat hij te lui was om te werken, maar de kinderen wel kon maken maar niet ervoor zorgen. Zij keerden zich al jaren af en waren ook de manipulatieve situaties in Moorsele maar ook de stijgende ruzies met de achtergehouden zus meer dan moe en vonden rust bij hun vader. Ze besloten dan ook omgekeerd niet meer terug te keren naar de moeder.

De vader poogde nog te bemiddelen en zei (via PV vastgesteld en via SMS bewezen met kopie naar de politie) dat als ze Marieke op 30 juni meebracht, de kinderen alle drie terug zouden meegaan met de moeder op 15 augustus. De moeder weigerde. Op 14/08/09 werd nog bij de politie Mene + Kortrijk vastgesteld met PV's en met de andere twee kinderen (Floris + Stientje) aanwezig dat de kinderen absoluut niet meer terug wilden naar de moeder en dat de vader ernstige problemen hierdoor verwachtte.

Op 16 augustus 2009 bracht de vrouw o.a. twee bouwvakkers mee en waren ze in totaal met vijf om de kinderen in Bellegem (ondanks storingsverbod) te pogen te kidnappen. De zoon zag hoe eerst de moeder van de vrouw probeerde binnen te dringen bij verrassing en de vader haar nog achteruit kon duwen, waarna Peter en Paul TERRYNN uit Ledegem op zijn nek sprongen en hem op de grond duwden, waarbij zijn bril afvloog en ook brak.

De moeder kon binnendringen in de woning, zonder dat de vader het zag maar de man kon zich vrij maken en de deuren sluiten (zonder dat hij wist dat de moeder binnen was). Op die manier kon de moeder intussen wel de kinderen zelf horen, maar weigerde nog steeds met hen rekening te houden. Wat later zorgde de man dat de moeder naar buiten kwam zonder dat ze stommititeiten kon doen als van de trap springen (daar was ze tijdens het huwelijk al toe in staat, zie verklaring zoon; in het tussenvonnissen TEN GRONDE staat trouwens al letterlijk dat de schuld van de man onvoldoende bewezen is en willen ze getuigenverhoor oproepen, alhoewel er 15 getuigenissen zijn en de dagvaardingszin dat de vrouw zelf het huis verliet omdat de man niet akkoord ging met een EOT en (art. 230 B.W. moet van toepassing zijn; de vrouw gebruikte vervolgens art. 229 en 231 in kortgeding en ten gronde om het lopende verzoekschrift tot verzoening bij de vrederechter te counteren, vandaar de problematiek ten gronde omdat de schuldvraag NIET ter sprake komt in kortgeding - een gerechtshandeling van formaat die tot dit soort toestanden leidt met malafide advocaten als Jacques Tremmery en waarvoor ook een correctionele en tuchtklacht loopt wegens valsheid in geschrift en betichting van bedrieglijk onvermogen in de publieke zitting op 02/09/09 te Kortrijk).

In het correctioneel vonnis van vandaag wordt gesteld dat de man "onvoldoende inspanningen doet om de kinderen het hoederecht te doen naleven". Want de vrouw hield al minstens 20 X een of meerdere kinderen achter, hield al sinds mei de dochter Marieke achter, en kinderen zijn niet zo dom als men wil laten geloven - de man liet zich in Beernem compleet psychologisch doorlichten om elke aanval op zijn persoonlijkheid met officiële schriftelijke bewijzen door erkende psychologen te weerleggen (zie ook vernietigd eenzijdig verzoekschrift van 01/03/2009 door dezelfde Meester Tremmery).

De dochter Marieke zou intussen volgens de moeder het liefst volledig bij de moeder blijven, maar de vader heeft Marieke niet meer gezien noch gehoord sinds de dag dat hij haar speciaal bracht tijdens zijn hoederecht op 08/05/2009 met Stientje samen naar haar werk in het Gehoor en Revalidatiecentrum Overleie (de moeder is een therapeute), omdat ze zeiden dat ze op moederdag bij hun moeder wilden zijn en de vader hen dat niet in de weg wou staan. Toen wou Floris niet terug mee naar zijn moeder.

Stientje had ook een probleem met bijlage 7 waarin Marieke een lijst 'te stelen bij de vader' meegaf in mei. De politie stelde meermaals vast dat ook Stientje absoluut bij de vader wou blijven, maar ook de verklaring van de directrice van Groenheuvel te Bellegem is zeer duidelijk en onbetwistbaar op dat vlak.

Waar de keuze van de jongste dochter precies vandaan komt, weet de vader niet exact, maar het voorval met de deurwaarder en vooral het geweld waarmee twee juffrouwen en de schooldirecteur op vrijdag 02/09/09 terwijl het kind luidop in de school tierde bij het zien van haar vader (en later herhaalde in bijzijn van de politie!) "*ik wil bij mijn papa blijven, niet hier*" zullen zeer diepe sporen nalaten bij het kind, en duiden erop dat het kind zich vooral veilig voelde in Bellegem en niet meer bij haar moeder, zus, en grootmoeder op een vrij enge ruimte waar ze nu al vijf jaren zit te Moorsele. U kunt ook Floris hier persoonlijk over overhoren en Marieke zelf, om u een juist beeld te vormen over de werkelijke feitelijke toestand die u moet doen oordelen en vonnissen. In elk geval, ken ik genoeg kinderen door mijn lesgeversfunctie die zich op die manier compleet afkeerden van hun moeder, en ik begrijp dat volkomen, daar kinderen veel emotioneler dit soort dingen beleven als volwassenen, en minder relativiseringszin hebben, maar soms wel meer incasseringsvermogen.

Zie getuigenissen PV's voor de rest.

Addendum 28/09/09: Zie besluiten van de moeder in kortgeding die beide kinderen in woede en pure haat deden ontwaarden omdat zowel de keuze van de zoon wordt afgewezen ('vraagt politieel onderzoek om te kijken of die wel bij de vader kan blijven') en de keuze van de jongste dochter wordt omgekeerd in een nog meer beperkt onderzoeksrecht, terwijl ze al in januari 2006 bij u een verzoekschrift indiende (toen door ALLE drie de kinderen ondertekend, en door u niet au serieu genomen, u ziet nu eigenlijk zelf de gevolgen hiervan, 'al gaat de leugen nog zo snel, de waarheid achterhaalt ze immers wel') voor bilocatieregeling. U zult ook merken dat de keuze van de tweede dochter gebaseerd is op puur materiële redenen van luxe kledij en alleen de aandacht te stelen op school en ze is eenzijdig van school veranderd, misschien zelfs omdat haar papa in de ouderraad van Sint-Paulus zat en altijd in alle schoolraden zetelde).

Met hoogachting en hopende op een dringende behandeling (vooral het topic domicilie Floris Van Belle).

VAN BELLE Jean Marc voor VAN BELLE Floris en VAN BELLE Stientje.

Addendum, persoonlijke nota van de vader met betrekking tot de moeder van zijn kinderen

Onnodig te zeggen trouwens wellicht, dat ik mij zeer ernstig begin zorgen te maken in de moeder van mijn kinderen. Ik vind het hoogst abnormaal dat mijn zoon van 17 zich zo afkeert van zijn moeder, en dat ook het jongste Stientje in zo'n gedurfd teestand het niet meer neemt dat de moeder zegt dat ze de vader dood wenst, en daardoor zelf meer angsten krijgt dan ze aankan en daarom liefst voor de positieve rust bij de vader zoekt, die haar beetje bij beetje leert om met de normale angsten om te gaan [gelijk wat ze in haar mond nam, dacht ze oorspronkelijk dat het giftig was, omdat de moeder eens gezegd had dat het putwater bij mij vergiftigd is en dat mijn kinderen daardoor allergieën zouden hebben; ik heb speciaal daarvoor alle water terug op duur stadswater gezet om mijn dochter tegemoet te komen en na de afgelopen vakantie ontdekten ze dat alles uit stress voorkwam en dat nagenoeg alle allergie en hoestbuien weg waren].

Ik kan zelfs niet begrijpen dat een dochter van 8 jaar, het emotioneel durft opnemen tegen haar moeder in haar bijzijn, want volgens mij moet er iets veel diepers fout zijn om tot dit soort toestanden te komen. Ik vrees dan ook dat ik uw persoonlijk geweten moet aanspreken om te gaan naar het punt waar het misliep en wat over de grens van weerbaarheid van een kind ging:

- het kortgeding van 24/02/2005 waarbij de zoon aanwezig was en Meester Tremmery aanhoorde maar niet doorhad dat hij het over zijn vader had.
- Het (nadien vernietigde) eenzijdig verzoekschrift van 01/03/2006 waarin de vader beticht wordt "dat hij zijn dochter verplicht geen pampertje te dragen en te plassen op zijn buik", terwijl zij met fierheid een zeer diepgaand emotioneel verhaal vertelde in onschuld dat als volgt ging: *De papa stond al voor de feitelijke scheiding van 11/11/2004 elke nacht meermaals op om het kindje op het potje te zetten en Stientje was zelfs al zindelijk. Daar de vrederechter zichzelf bleef bevoegd verklaren in afwachting van de kortgedinguitspraak, was het kind ook tijdens de week soms bij de vader in de originele school en bleek dat ze toen al pampers droeg bij de moeder, maar de vader stond meer en meer op 's nachts omdat hij dit een slechte evolutie was. Zij sliepen daarom ook samen (ook al wist hij dat dit misbruikt zou worden omdat hij de B.W.-artikels op voorhand gelezen had), en zo was er een nacht, waarbij Stientje op de buik van papa kroop en hem wakker maakte dat ze 'moest plassen'. Hij was doodvermoeid door de combinatie werk (meer geld verdienen dan vroeger om minder levensstandaard te behouden maar de hypotheek alleen af te lossen - zie kortgedingbeschikking zelf) en zei "wacht, ik trek mijn ogen open en ga je op het potje zetten". Haar papa en Stientje vielen beiden echter terug in slaap, en plots voelde de papa het heel warm worden op zijn buik. Zijn ogen gingen open en hij zag hoe Stientje plots heel verschrikt en gigantisch angstig hem aankeek, alsof ze iets heel verschrikkelijks had gedaan en een uitbrander van jewelste of zelfs een pandoering zou krijgen. Toen de papa die angst zag, ontwapende dit natuurlijk en begon hij te lachen en te lachen, waarna het meisje tot driemaal toe vroeg "of hij niet verschrikkelijk boos was, want dat oma [zeer bizar, dat ze niet 'mama' zei] daar verschrikkelijk boos voor zou geweest zijn". De papa zei, natuurlijk niet, want het is zelfs beter dan op de dubbele zetel (de bedden van de kindjes waren ook allemaal meegenomen door de moeder en de vader kon maar beetje bij beetje een Ikea-bed van 99 EUR maken voor elk en dus sliepen wij op de Makro-openklapbank beneden, gemakkelijk bij het potje overigens) want nu ga je zien hoe gemakkelijk het gaat. Hij deed zijn pyjamahemd en haar pyjama volledig af, en liet Stientje van 3 jaar oud dit zelf in de wasmachine stoppen (eentje van 300 EUR i.p.v. de moeder die haar nieuwe van meer dan 2.000 EUR nog steeds bruikloos staan heeft bij haar moeder beneden in de garage, kinderen weten dat ook en ergeren zich daar ook aan) en de knop op 5 te zetten en dan op 'on' te drukken en zag dat dit dus werkelijk niets inhield. De situatie werd nog leuker toen wat later de oudere zus naar beneden kwam omwille van het lawaai van ons lachen en rondlopen, en deed de deur open en... begon te gieren van het lachen zonder dat Stientje en papa begrepen waarom. De papa had een heel ander kleur van bovenpyjama aangedaan dat totaal niet paste bij de broek, en het eindigde in pannenkoeken eten van de Aldi met de microgolf in het midden van de nacht en een herinnering die tot aan de dood in het geheugen van het jongste blijft gebrand. Dit soort emotionele herinneringen wordt zwaar onderschat, zeker in zo'n vechtscheidingen als deze, en speelt een cruciale rol op lange termijn, niet op korte termijn, zeker als het misbruikt wordt om het kind... 55 dagen van de vader af te nemen in een 1-zijdig verzoekschrift van 01/03/2006 waarin overigens letterlijk de jeugdrechter bevoegd wordt verklaard...*
- Het achterhouden van de dochter sinds zij samen met het jongste meisje op vrijwillige basis door de vader naar de moeder haar werk werd gebracht om voor moedertjesdag bij de moeder te zijn, en dat leidde tot een zeer zware relatiebreuk tussen de kinderen onderling omdat Marieke plots alle voorkeur kreeg van de moeder en voor duizenden euro aan kledij in een strategie tegen de vader (kinderen zijn echt niet dom, zeker de mijne niet die genetisch bovendien extra goed voorzien zijn,

dat herhaal ik niet graag) en de zus het jongste meisje een blad meegeeft met een gedetailleerde lijst om de rest van de spelconsoles bij vader te stelen (de Ipod werd al meegenomen zonder dat de vader het vermoedde, en bewuste diefstal wordt zeer kwalijk genomen binnen mijn idealen en breekt niet de vaderliefde maar wel het onbegrensde vertrouwen).

Wat zullen de gevolgen zijn voor de moeder als ze haar kinderen verliest, en als uitkomt dat ze GEEN recht had op alimentatie ten gronde (en dat alle huwelijksvermogen naar advocaten gaat intussen)? De droom 'Van Belletjes uit Bellegem' is trouwens origineel uitgesproken door de moeder uit 1996 en nadien (en nog steeds) enthousiast overgenomen door kinderen en vader, die blijven dromen van de goede dingen, en de tegenslagen proberen te minimaliseren. Wat is het gevolg voor de moeder als het kind zich afkeert van haar, omdat ze samen met de schooldirectie van BAMO met geweld haar weghield uit de school waar ze reeds als kleutertje naar toe ging op de schouders van haar papa? Is het haar recht niet dit in het derde studiejaar nog steeds te beleven, na een jaar gepest te zijn geweest door haar klasgenoten te Moorseele in een veel te grote school, waar ze nog steeds niet durft zeggen wat ze denkt uit angst dat het weer voor de advocaat van haar moeder zal misbruikt worden zoals die keer dat ze fier vertelde hierboven dat ze op haar papa geplast had en hij niet boos werd daarvoor maar samen met haar de kleren in de wasmachine stopte en ze zelf die machine op stand 5 mocht zetten om te zien dat dat helemaal niet erg was en ze dus niet hoefde bang te zijn voor straf (op driejarige leeftijd) maar ze door haar verklaring net haar papa 55 dagen niet zag.

Wat zullen de gevolgen zijn voor het kind en de moeder als het kind nu de vrijdag niet meer durft hoesten omdat ze weet dat haar moeder ze meteen achterhoudt omdat ze ziek nooit naar haar vader mag (tallose PV's) en nochtans vooral liefst gaat schaatsen, ravotten en zwemmen met haar papa in het weekend en daar nog nooit bedlegerig ziek was! Moet men werkelijk de jeugd blijven afnemen, die haar broer en zus wel genoten met een klassieke sterke macho vader die zijn vadertaak meer dan gemiddeld uitvoert waar de moeder zelfs allergisch zegt te zijn van zwembadwater?

Zoekt u eens uit waarom een 8-jarig kind in het bijzijn van haar moeder, en aan de armen getrokken door vier volwassenen die bekwaam geacht worden door hun onderwijsdiploma, blijft schreeuwen dat ze "bij haar vader wil zijn"? Zoekt u uit of dat - zoals de moeder zei, eerst intimidatie door de vader, en wat later in bijzijn van de politie intimidatie door de grote broer zou zijn, terwijl ze zelf al bijna vijf jaren dikwijls het kind achterhoudt en het tijdens de schooldagen volledig had? Had een bilocatieregeling zoals het hoorde en moest in kortgeding (want het enige attest was een vals psychologisch verslag, waarin de therapeute zelf trouwens erkent dat ze de vader nooit gekend heeft), dit soort toestanden niet vermeden?

Het Kortrijkse gerecht blundert en begint net als de moeder zich angstvallig en zelfs laf 'onbevoegd' te verklaren omdat ze een kleine fout niet willen toegeven, maar het probleem zelf groter en groter maakt en de werkelijkheid (de kinderen) zelf de rechtspraak inhalen en corrigeren (Floris KIEST zelf).

Kan men zich eens aan de feiten beginnen houden om de tallose drama's (voor de vader bestaan namelijk geen drama's, hij kent geen problemen die hij onoplosbaar acht) bij vooral in goedheid en trouw misbruikte vaders in te perken tot normale proporties (achterstal van de vader van 54.000 EUR met een inkomen van 1200 EUR per maand is enkel voor een krankzinnige rechter of een die niet kan rekenen, tellen of lezen nog begrijpelijk in deze toestand en nietske "bedrieglijk onvermogen" want de vader had een simpele eenmanszaak en zelfs geen vennootschap om belastingen te 'ontwijken' en zorgde al van bij de eerste geboorte van Floris in 1992 meer dan de moeder die elke zaterdag werkte voor de kinderen).

Mundus vult decipi, decipiatur ergo? Doe maar, de waarheid komt inderdaad vanzelf bovendrijven. En mijn proza leest u niet, dat is uw recht. De rest van de wereld zal het binnen een paar jaren misschien wel, misschien niet lezen. U zult het zelf wel merken, want ook mijn zoon schrijft dit soort proza ook al, en dan zal het inderdaad misschien niet voor onze generatie maar voor de generatie van onze kinderen zijn. Ik denk liever op lange termijn dan op korte termijn. De problemen op korte termijn, los ik dan wel op, zolang we maar op een normale koers blijven varen tussen de ijsbergen door en ons niet onzinkbaar (Titanic) achten.

.... Einde persoonlijke verklaring papa VAN BELLE Jean Marc - noem het proza als u wil ...